

blot for at slaa Tiden ihjel. Jeg opfatter Taksterne paa den Maade, at Selskabet ved disse Maksimaltakster har faaet et Middel til at stoppe eller til at hemme disse Misbrug, idet det, hvor disse fandt hyppig Sted, kunde benytte sig af Maksimaltaksterne, men jeg troede, at det var Meningen, at Selskabet som Regel fastsatte andre Takster, altsaa Normaltakster, forskellige fra Maksimaltaksterne. Den højtærede Minister har i Dag udtalt sig saaledes, at man maa have Grund til at vente, at Selskabet vil benytte de ny Takster paa den Maade, saaledes at Tilfældet bliver det, at Maksimaltaksterne ikke blive de samme som Normaltaksterne. Den ærede Minister tilføjede, at det ikke var Ministeriets Opgave nærmere at bestemme, paa hvilken Maade Selskabet vil benytte den Adgang til at sætte Takster, som er given. Jeg maa her være enig med den ærede Ordfører i, at ved at fastsætte høje Maksimaltakster, som Selskabet ganske vist ikke behøver at benytte i fuldt Omfang, har Ministeriet prisgivet hele det telefonerende Publikum for Selskabet. Det staar i Selskabets Magt, at gaa op til de højeste Takster, som det efter den ny Ordning er tilladt, og derfor har man ingen Sikkerhed for, hvorledes man vil blive behandlet for Eftertiden. Jeg tror, at den Misstemning, der er fremkaldt ved disse meget omtalte Takster, netop hos mange, som ellers ikke ere Venner af Statsdrift, som helst ønske at begrænse Statens Opgave, ønske at holde Statens Virksomhed inden for visse Grænser, har fremkaldt Ønsket om ogsaa at faa Telefonsagen over paa Statens Hænder. Det blev under Forhandlingerne om Telefonloven udtalt, at da Telefonen mere og mere blev Konkurrent til Statstelegrafen, var der ogsaa fra dette Synspunkt en Del, der talte for, at Telefondriften gik over paa Statens Hænder. Hvad der er sket i den senere Tid, har, tror jeg, i høj Grad bidraget til at udvikle Ønsket om, at Telefoneringen blev en Stats sag, at Driften deraf foregik som anden Statsdrift, idet det saa vilde blive Statsmyndighederne, som selvstændig bestemte, hvad Publikum skulde betale for at benytte dette mere og mere brugte, mere og mere uundværlige Meddelelsesmiddel. Jeg er saaledes i alt væsentligt enig med den

ærede Ordfører i, hvad han har udtalt, og skønt han ikke, saaledes som jeg finder, at det havde været rigtigt, har erkendt de Fremskridt, der paa et vist Punkt ere skete ved Ministeriets Fastsættelse af de ny Takster, nemlig dette, at Betalingen skal rette sig efter Omfanget, af Brugen, der gøres af Telefonen, kan jeg fra mit Standpunkt meget godt stemme for den foreslaaede Dagsorden, da den i alt væsentligt kun udtaler, hvad jeg tror er stemmende med de virkelige Forhold.

Ellinger: Ved den Forespørgsel til Ministeriet, som forhandles her i Dag, saavel som ved Forslaget til Dagsordenen — der er jo her Tale om, hvorvidt de ny Takster tilfredsstille Publikums Tary, og hvorvidt de opfylde Telefonlovens Forudsætninger — har Tinget konstitueret sig som en Domstol, og det er da en Pligt, før Dommen fældes, at man fremdrager alle de Punkter, der kunne tjene til Belysning af denne Sag ganske uafhængig af, hvorvidt de gaa for eller mod Regulativet. Her mener jeg da, der er 3 Ting, som ere af Betydning; for det første er der den Forandring, der foregaar, naar vi gaa over fra det nuværende System til det følgende, dernæst er der det System, der indeholdes i det ny Regulativ, og endelig dette — særlig til Bedømmelse af, hvorvidt Forslaget er i Publikums Tary — hvorledes Telefonforholdene ere her i Sammenligning med, hvad de ere andre Steder. I sidstnævnte Henseende maa det siges, at saa staar Regulativet gunstigt, og jeg vil fremsætte et Par Bemærkninger derom. Jeg vil da straks begynde med at bemærke, at naar vi komme til at telefonere under de ny Maksimaltakster, vil der, saa vidt min Viden strækker — jeg staar ikke i andet Forhold til Telefonselskabet, end at jeg selv har en Telefon — vistnok ikke være noget Sted, hvor man kan naa til at telefonere under saa billige Vilkaar som f. Eks fra København, og det er ikke mig bekendt, at der er noget Sted, hvor saadanne Forhold ere til Stede, som vi have til den 1ste Juli, nemlig at man kan telefonere paa Abonnement over et saa stort Areal som Sjælland. Der er een Undtagelse, det er nemlig Holland. Der